

BEZZAKONNOŚĆ (2) *sb f*

e jasne, a pochylone, pierwsze o pochylone, drugie jasne.

sg A bezzakonność (1). ◇ pl A bezzakonności (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

*Postępowanie wbrew prawu (zakonowi) bożemu, uczynki niezgodne z prawem bożym (2) : A gdzież
fą tu oni/ którzy plugawymi wsty swoimi/ bezakonność Królestwu POLkiemu ządaią: iemu iako
rzecz nową/ Ewanyelią przypominaią OrzQuin N3v.*

*Szereg: »grzechy i bezzakonności«: Y my też tego pragniemy/ aby Pan Bog swoy święty zakon
[...] ná fercách náfzych nápiśał/ [...] abyfmy grzechy y bezzakonności náfze porzuciwfzy/ wolą Bozką
iego y práwá święte iego wykonywáli SkarKaz 119b.*

Synonim: grzech.

Cf [BEZZAKOŃSTWO]